

givelser i København og paa Frederiksberg ikke medregnet, da de paagældende Kommunalbestyrelser har oplyst, at det vilde kræve et meget stort Arbejde at foretage en saadan Optælling.

Af de fornævnte Personer, ialt 6 435, der har faaet Fattighjælp eftergivet i Henhold til de to nævnte Love, har 1 251 paany modtaget Fattighjælp, førend 2 Aar var forløbet efter Eftergivelsen, 577 efter at 2 Aar var forløbet.

Med Hensyn til den i de sidste 5 Aar ydede Fattighjælps samlede Størrelse skal man oplyse, at der har været anvendt følgende Beløb:

i 1924—25:	ca. 16 894 000 Kr.
i 1925—26:	ca. 17 945 000 —
i 1926—27:	ca. 17 922 000 —
i 1927—28:	ca. 19 386 000 —
i 1928—29:	ca. 20 914 000 —

heraf i København henholdsvis ca. 5 084 000 Kr., ca. 5 308 000 Kr., ca. 4 896 000 Kr., ca. 5 267 000 Kr. og ca. 5 537 000 Kr., paa Frederiksberg henholdsvis ca. 489 000 Kr., ca. 557 000 Kr., ca. 602 000 Kr., ca. 674 000 Kr. og ca. 705 000 Kr.

Antallet af Hovedpersoner, der i de samme 5 Regnskabsaar har modtaget Fattighjælp med Fattighjælps Virkning har været:

i 1924—25:	ca. 39 800,
i 1925—26:	ca. 41 800,
i 1926—27:	ca. 44 700,
i 1927—28:	ca. 49 500,
i 1928—29:	ca. 52 900,

herafi København henholdsvis 11 584, 11 907, 12 404, 13 431 og 13 533, paa Frederiksberg henholdsvis 1 049, 1 150, 1 177, 1 304 og 1 382.

Efter disse Oplysninger maa det vel antages, at Kommunalbestyrelserne i vidt Omfang har stillet Midler til Hjelpekassernes Raadighed til at modvirke den Fare for økonomisk Sammenbrud, som er opstaaet for mange, ikke blot ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, men ogsaa ved de sidste Aars andre Vanskeligheder, hvorved bemærkes, at Kommunernes Udgifter til Hjelpekasserne har udgjort i 1926—27 ca. 8⁴ Mill. Kr., i 1927—28 ca. 14 Mill. Kr. og i 1928—29 ca. 17⁹ Mill. Kr. Men det synes dog paa Forhaand utvivlsomt og fremgaar ogsaa tydeligt af den som Bilag 3 optrykte Statistik, at ikke alene den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, men ogsaa de fornævnte andre Vanskeligheder har tvunget mange over paa Fattigvæsenet, idet Stigningen ikke alene i Udgifterne til

Hjelpekasserne, men ogsaa i Udgifterne til Fattigvæsenet er begyndt før den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald; og denne Tilgang til Fattigvæsenet er mange Steder ikke blevet forhindret ved Hjelpekasselovens Bistand, idet det er en Kendsgerning, at denne Lov benyttes i ret forskellig Udstrækning i de forskellige Dele af Landet.

Man har derfor anset det for rigtigt at underkaste de gældende Regler om Eftergivelse af Fattighjælp en nærmere Overvejelse bl. a. ogsaa af Hensyn til Udtalelser, der faldt i Folketinget under Behandlingen af Forslaget om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen den 5. Juni 1929, jfr. Folketingstidende 1928—29, Sp. 5637—38.

Efter Bestemmelserne i Fattiglovens § 35 kan Eftergivelse af Fattighjælp finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar, medens Kommunalbestyrelserne er pligtige at eftergive Fattighjælp, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i de sidst forløbne 5 Regnskabsaar, under Forudsætning af, at han ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har faaet Æresoprejsning, eller er under Tiltale for en saadan Handling, og under Forudsætning af, at vedkommende Kommunalbestyrelse skønner, at han ikke kan tilbagebetale den modtagne Hjælp uden at komme til at mangle det fornødne til Underhold af sig og de Personer, overfor hvilke han har Forsørgelsespligt.

Den nærmere Fremgangsmaade ved Anvendelsen af disse Bestemmelser er iøvrigt den, at en Person, der søger Eftergivelse af Fattighjælp, ved Attest fra Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, hvor han har opholdt sig i de 5 — henholdsvis i 1 — Aar maa godtgøre, at han ikke har modtaget Fattighjælp; endvidere maa han ved Straffeattest bevise, at han ikke i de sidste 5 Regnskabsaar ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eventuelt fremlægge Bevis for Æresoprejsning, samt ved Attest fra Opholdsstedets Politimester godtgøre, at han ikke er under Tiltale for en saadan Handling; hertil kommer endelig Opholdskommunens Skøn over, hvorvidt han har Evne til at tilbagebetale den modtagne Understøttelse uden paany at blive trængende til Hjælp. Saavel den af Opholdskommunen som Forsørgelseskommunen afholdte Del af den ydede Understøttelse maa eftergives, for at Virkningen af Eftergivelsen indtræder.